

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مدرسه علمیه حضرت زینب (س) - امیدیه

تابستان ۱۴۰۱

فراز اول: سلام های توصیفی

السلامُ علی ولیّ الله و حبیبه؛

سلام بر ولی و حبیب - دوست - خدا.

السلامُ علی خلیلِ الله و نجیبه؛

سلام و درود بر خلیل و گزیده خدا.

السلامُ علی صفیّ الله و ابنِ صقیّه؛

درود بر برگزیده خدا و پسر انتخاب شده خدا.

السلامُ علی الحُسنِ المظلومِ الشهید؛

درود بر حسین مظلوم شهید.

السلامُ علی اسیرِ الکریات و قتیلِ العبرّات؛

سلام بر کسی که اسیر و گرفتار بلایا و اندوه ها شد و کشته
برای اشک ها.

در سلام های اولیه زیارت، امام صادق علیه السلام به نوعی اصالت خانوادگی امام حسین علیه السلام را بیان می نماید که ایشان فرزند رسول خدا که حبیب خداست، می باشد. برخی از انبیاء در درگاه الهی با نام خاصی توصیف و معروف شده اند. حضرت ابراهیم علیه السلام با عنوان خلیل الله، حضرت موسی علیه السلام با عنوان کلیم الله، حضرت عیسی علیه السلام با عنوان کلمه الله، حضرت نوح علیه السلام با عنوان نبی الله - که البته ایشان اولین پیامبری بودند که مقام نبوت را به دوش کشیدند- حضرت آدم علیه السلام با عنوان صفوة الله و حضرت محمد صلی الله علیه و آله با عنوان حبیب الله مطرح هستند.

در سلام های اولیه زیارت، امام صادق علیه السلام به نوعی اصالت خانوادگی امام حسین علیه السلام را بیان می نماید که ایشان فرزند رسول خدا که حبیب خداست، می باشد. برخی از انبیاء در درگاه الهی با نام خاصی توصیف و معروف شده اند. حضرت ابراهیم علیه السلام با عنوان خلیل الله، حضرت موسی علیه السلام با عنوان کلیم الله، حضرت عیسی علیه السلام با عنوان کلمه الله، حضرت نوح علیه السلام با عنوان نبی الله - که البته ایشان اولین پیامبری بودند که مقام نبوت را به دوش کشیدند- حضرت آدم علیه السلام با عنوان صفوة الله و حضرت محمد صلی الله علیه و آله با عنوان حبیب الله مطرح هستند.

برای سلام معانی مختلف ذکر کرده اند، که به اختصار نام می بریم.

1. سلام، یکی از نام های خدای عزوجل است و مراد آن است که خداوند حافظ تو باشد.
2. سلام به معنای تسلیم.
3. سلام به معنای سلامتی.

حال که معنای سلام مشخص شد که به معنای آسایش، امنیت و سلامتی است، به تفسیر سلام بر امام حسین علیه السلام می پردازیم. سلام بر امام به این صورت است که شخص زائر در حالی که حضور امام ایستاده یا از دور ایشان را در ذهن حاضر نموده و به حضرت سلام می نماید و در دل می گذراند که هیچ آزاری و آسیبی از ناحیه من به آن امام، نه در آن وقت و نه پس از آن نخواهد رسید؛ زیرا هدف تمامی آن بزرگواران جز هدایت و اصلاح مردم و اعلاای کلمه توحید و شیوع طاعت خداوند در مردم نیست، لذا آنها از معصیت خدا و تخلف از اوامر و نواهی او، از اخلاق ناپسند مردم از قبیل خودبزرگ بینی، حرص، ریا، بخل، حُب قدرت، غیبت، آزار رساندن و... اذیت خواهند شد.

زائر باید حال خود را به گونه ای قرار دهد که مورد رضایت امام باشد، نه مایه اذیت آن حضرت. آن وقت است که در گفتن کلام سلام، صادق است. لذا باید دل را با آب توبه شستشو داده، و اشک پشیمانی از دیده فرو ریزد، و پس از آن به امام عرض سلام داشته باشد.

شهادت و گواهی امام صادق علیه السلام به عظمت و برتری امام حسین علیه السلام

اللهم انی اشهدُ انهُ ولیُّک و ابنُ ولیِّک؛

بار خدایا گواهی می دهم که -امام حسین- ولی تو و فرزند ولی تو است.

وَ صَفِیْکَ وَ ابْنَ صَفِیْکَ، الْفَائِزُ بِکَرَامَتِکَ؛

و نیز گواهی می دهم که او برگزیده ی تو و پسر برگزیده ی تو است که به کرم تو رستگار است.

أَکْرَمَتَهُ بِالشَّهَادَةِ؛

خدایا گواهی می دهم که او را به وسیله شهادت گرامی داشتی.

وَ حَبِوَتَهُ بِالسَّعَادَةِ؛

و به او سعادت عطا فرمودی

سلام بر امام به این صورت است که شخص زائر در حالی که حضور امام ایستاده یا از دور ایشان را در ذهن حاضر نموده و به حضرت سلام می نماید و در دل می گذراند که هیچ آزاری و آسیبی از ناحیه من به آن امام، نه در آن وقت و نه پس از آن نخواهد رسید؛ زیرا هدف تمامی آن بزرگواران جز هدایت و اصلاح مردم و اعلاای کلمه توحید و شیوع طاعت خداوند در مردم نیست، لذا آنها از معصیت خدا و تخلف از اوامر و نواهی او، از اخلاق ناپسند مردم از قبیل خودبزرگ بینی، حرص، ریا، بخل، حُب قدرت، غیبت، آزار رساندن و... اذیت خواهند شد.

وَ اجْتَبَیْتَهُ بِطِیْبِ الْوَلَادَةِ؛

و او را از اصل و نسب، پاکى ولادت بخشیدی.

وَ جَعَلْتَهُ سَيِّدًا مِنَ السَّادَةِ وَ قَائِدًا مِنَ الْقَادَةِ؛

او را آقایى از آقایان و رهبرى از رهبران قرار دادی.

وَ ذَائِدًا مِنَ الذَّادَةِ وَ أَعْطَيْتَهُ مَوَارِثَ الْانْبِیَاءِ؛

و او را مدافعى از مدافعان قرار داده و ارث تمام انبیاء را به ایشان عطا فرمودی.

وَ جَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِکَ مِنَ الْاَوْصِیَاءِ؛

و شهادت می دهم که او را حجت بر خلق خود از اوصیاء قرار دادی.

فَاعْذَرَ فِی الدَّعَاءِ وَ مَنَعَ النَّصْحَ؛

پس امام حسین علیه السلام نیز در دعوت، عذری باقى نگذاشت و خیر خواهی نمود.

در این دنیا هر کس توسط چیزی و یا عملی به عزت می رسد. امام صادق علیه السلام در این فراز از زیارت، امام حسین علیه السلام را توصیف می نماید که خدایا او ولی تو و فرزند ولی توست، او برگزیده و پسر برگزیده توست. یعنی با تمام عزت و احترامی که برای ایشان قائل بودی ولی به وسیله شهادت به او عزت بخشیدی. تو خواستی که امام به وسیله شهادت، آن هم چنین شهادتی به عزت برسد. خدا به وسیله شهادت، امام حسین علیه السلام را به سعادت رسانید. طوری که یزید و وزیرانش به دنبال دنیا و کسب مقامات دنیوی بودند و به نوعی به دنبال کسب اعتبار بودند ولی امام حسین علیه السلام که هیچ چشم داشتی به دنیا نداشت و حکومت را هم صرفاً به عنوان ابزاری برای برافراشتن اسلام و اقامه عدالت می دانست.